

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön october 3^{kán} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Normandi szüz.
(Folytatása.)

V.

Ezt teheté!!!
ZSCHOKCE.

Chatabai-t, egy a' pyrenei haramja bandabólinak szerelemgyermekét, miután a' bitangok megszűntek lenni, jöllehet sokan visszszaborzadtak a' vad életű ivadéktól, egy család-atya fogá-fel örökbe, kinek is első gondja volt a' még tizenhárom éves gyermekben már is tapintható ferdületek ellen óvást tenni; 's ugyan azért gondos nevelői, szorgos tanítói kézre bizta. E' szabatos élet módjában lehete a' vadnövendék korcsulati ellentorlásán bámulni, melly most parányi kedv-elleniért is ölési készségbe tört-ki; majd szökni ingerlé számtalanszor a' szelidítő kezek alól; szóval, bőven volt már benne a' veszettség magva, melly elég anyagot szolgáltathat egy embernek ön magábóli leemelésére 's egy csudalény képzésére.

A' szakadatlan ipar, folytonos vastürelem simája elvégre fel kezdett rajta tetszeni, miután a' családi körben is megjelenhetett, majd később fiúnak 's testvérnek ismertetett. Mig a' fiú önállástalan volt, mig eszméje komolyabb tárgyakra ki nem fejlett, minden jót vára szeszélyéből a' család: de későbbben mennél inkább kezdett férfiasodni, annál szembetűnőbb leve rajta egy homlok-ború, mellyen ottani kedvderűje sem diadalmaskodhatott egészen, 's vig elszoródásán is a' vadságnak egy nemébe tört-át. A' családi atya csalatási érzettel sejtett, de hallgatott; nemes baráti körökbe igtatá, célirányos jóllét kulcsát adá kezébe, 's mindent elkövetett, mi egy aljasból is magasért dagadó keblet teremthet. De Chatabai-t mind ez az ördöggeli kézfogásra ingerlé; mert a' család nem fénytelen állásán a' szederjes ajkú irigységnek „miért nem enyim“-é vel, vérben forgó szemekkel, sorsot átkozva szokott kémkedni, 's a' mindennapi jótét mintegy sérteni látszott koronkénti nyomorgóját, — mintha az, az irgalom keserű falatja volt volna; holott te tudod igaz Isten, hogy az számítás nélküli atyai kegy volt: 's

még is e' csudalény e' kis szerencsén is vadabbul komor volt, 's észrevehetőleg oszlott homlok-borúja a' család bús óraiban. Végre olly vakmerő leve aljasságában, hogy azt többé színleni sem akará. A' cselédek szolgált bér követelése nélkül időközben hagyák-el lassanként az udvart, mert Chatabai egy vérszívó vampyr vala fölöttük.

A' honi lázadás kiütésekor történt, hogy egyik napon atyailag dorgáltatott mellőzhetlen tetteiért, midőn feltárult fekete lelkéből eléggé lehete olvasni, hogy rég vár illy alkalomra; minthogy töredelmesség helyett vakmerő kétséggel fogá azt fel. — Lám mennyire meg van a' romlottságnál is a' hálátlanság rút voltának ismerete! Nem képes azt szembe szökőleg elkövetni; alkalmat les, habár ön vétkes tetteivel előidézett is, 's ingereltséggel remélvén színeztetni, utálatos merészséggel viszi véghez e' nagy bűnök egyikét. Chatabai még azon éjen eltűnt rablott pénzösszeg 's némi ékszerekkel, melly cselekvése — lehet gondolni — milly szivszurva hatott a' jótevő családra, különösen a' csalódott atyára.

VI.

Honja baját sziv-erén érzi a' hű hazafi.

A' hova tovább harapódzó lázadás tüze újabb meg újabb bitortetteknek adott az alatt hirszárnnyakat. — Innen az orleansi párt családostul együtt akará megölni a' királyt; amonnan kenyér nem létét akar eszközölni Parisban az udvari rész, hogy a' királyt megfutamíthassa, de mire — mint tudjuk, a' nemes Lafayette miatt nem mehettek. Most a' hadat illető, békét tárgyazó, a' gonosztevőt büntethető jogaitól fosztatik-meg, és az határoztatik, hogy Paris-tól husz orányinál tovább menni ne merészeljen: majd testőreitől, barátitól, 's az egy hű Malesherbes-en kívül minden tanácsosától hagyatík-el, 's végre verpadra hurczoltatík. Az atyára, ki különben respublicanismus barátja volt, mélyen hatottak a' koronás főn elkövetett méltatlanságok, — mélyebben meggyilkoltatása. Istenhez könyörögve kéré a' nemzet ama balgaságának megbocsátását, melly szerint Isten nem létét hirdettet; sok ebédjét könyekkel véve magához, emlékeztvén a' királyi családra, melly hat napig a' tuillériák keskeny szobájába szorulva, éh és szomj ellen kevés gyümölcsöt 's egy kis málnaeczetet kaphatott. A' rémitő (terrorismus), melly naponként tömérdek áldozatot számlált, egészen megrázá lelkében; annak pedig bizonyos hirbőli hallására, hogy Marat — kinek ékes szollása a' nagy eszű Danton koholmányait hatásan terjeszteté — orgyilkosok által pusztítja honunk mérseklét, 's e' két rémférfiú olygarchia-célukat belátó, és az ellenek felszóllaló fő személyeket, tettlen tovább nem állhatván, irt a' királyt legdühö-

sebben mocskoló Marat 's Dantonnak, mint hajdan barátoknak, szíve mélyéből kérvén őket az Istentől embernek adott jogok kimé-
lésére. — És az iratra minő válasz jöve!!

VII.

Vajmi gonoszt látnak szemeim,
vagy csálnak-e engem?

CZUCZOR.

Egy baráti 's családi édes körben, majorságában, töltött ké-
jes nyári nap éjén lárma riasztotta-fel a' családot, 's majd a' ma-
jorsági gondviselő terhes vágásokkal, vérvonalt hagyva maga után
azon borzasztó hirrel rázza össze mindnyáját, hogy egy a' család
életére törő haramja - csapat már a' cseledséget gyilkolja. A'
kétségbe esett növendégek jajveszéklései 's a' rettentő tett meg-
gondolása a' házi tüzes ifjúnak minden érzeményét dühhé változtatván,
csekély fegyvereit elszánt barátira osztva, utját állta a' lépesőkön
fel felé törő latroknak, kik közül már kettő hörgé-ki mocskos lel-
két a' nélkül, hogy rajtok rés töretett volna; midőn felülről éles
sikoltás hatott a' fiú fölébe, miután helyét másnak engedvén, fel
felé ragadá őt fél örültsége. — 'S nagy Isten! ezt megengedhetéd?!
atyját, anyját, jegyesét 's két nővérét az ablakon felszökött négy
haramjától körözve, irgalmért esdekelve találta.

„Fiam, szerette gyermekem Chatabai — szóll az atya éppen
beléptekor — karjait kiterjesztve — te ismersz, neked ismerni
kell engemet!“

„Igen — válaszol hidegen a' pokoli rém — de tudd, hogy
e' szurás száz aranyos!“ — 's ez után a' büntelen atya megszűnt élni.

Rohant volna az árva gyermek, de szeme látereit megszakad-
taknak érzé e' pillanatban; minden tárgy elveszett körüle; vére
észak viharává zudult; agyát metsző fájdalom hasogató; menny-
dörgési ropogást hallott, 's erőködése ellenére is görcsös rázkodás
omlasztotta fél térdre. Majd a' boszú, zavart valója helyrerázó
hangjára, tigrisként rohant reájok; egyet leszurt, de továbbra fegy-
verek állván utját, tettlen tanúja lehetett pillanat alatt keresztül-
döfetett anyja, jegyese, 's két nővére elvérzésének. Ki irhatná-le
zajló szíve marczangló fájdalmait? kibeszélhetné-ki voltaképp' ke-
servérzéseit? Ah Isten! engedj-meg, ha ellened is panaszra nyíltak
ajkai; mert ha a' lét vágya hervad a' szíven, hamar kisikamlík
kezünkéből az indulat fékje!

Ezután a' közbe szorult, aránylag parány-erő legyőzetvén,
kedveseit vérárban hagyva hürcoztatott-el ötödmagával. A' tiszta
égnek alanti gyenge pirja hajnal hasadtát jelenté, köszöntetve a' lég-
ben libegő madarak énekeitől, midőn egy völgyi fűrészmalomhoz

érték, hol egyik rettenetes „hagyj-fel — ugy mond — sennor! e’ nemes lovagoknak további fárasztásával; engedd által őket nekem majd én olyan lovat adok alájok, melyen Ábrahám keblére lovaglandanak elvesztett bajnokink után.“

„Legyen — lön a’ válasz — illyesmiiben mindig ügyes mulató valál; lássuk hát új ötletedet!“

Ekkor a’ sátánok tanítója kettős czövekek közé kötözteté egymással szemközt a’ szeletelendő törzsökre a’ hosszas vérzés által különben is elgyengült barátokat. Hijában omlott lábaihoz az egykori testvér szívet kereső rimányaival, életért vagy a’ halálmód változtatásaért; hijában eszmélteté a’ gunynyal lenező Chatabait hajdani rokonos viszonyukra. Ő nem hajolhatott; mert a’ bün kérge fogá el belsejét.

„Ne inádd bajtárs az ördögöt — mondák azok elszántan — kezéből az élet is mirigyes dőghalál!“

Végre, hogy a’ szerencsétlenek kinjai látásával, ’s a’ lomha kerekeken a’ gyilkos vashozí lassú közelítés által sokszoros halál kinjai tépdessék érzékeit: a’ törzsök végén hagyott czövekek közé lánczoltatá — „bátyám Chatabai! ölj mint akarsz, csak ártatlan barátimnak irgalmazz.“ — volt vég esdeklése; de meg nem hallgattatván, Istenhez szállott-fel boszuért.

VIII.

A’ tört hajón, az örvényben;
Jelen az ur végveszélyben.

✱

Most, most vagy emberem, mert sáppadó
Arczod, gunyolja bátorságodat.

VÖRÖSMARTY.

A’ rettenetes gépely megindult; a’ művesek keresztet hányva távoztak a’ laktól; az érzéketlen kalózok pedig a’ törzsök körül telepedének-le, a’ szerencsétlenek kinjaiból gyönyört élvezendők. De csalatkozának; mert egy fájdalmas nyögés, annyival kevésbbé kin-adta hang nélkül bocsátásként magukon a’ lelkes barátok a’ gyilkos vasat. A’ törzsök végén levő sem vala már messze a’ borzasztó haláltól, midőn a’ fűrészfelső kapcsolata elpattanván, a’ vonuló törzsök által hátra, majd egészen alá nyomattatott, ’s ezennel mentt lön villogó fogaitól. De itteni kinjai még nem valának elégülve, hanem a’ víz-föröszttötte kerék talpazatjának belső felére kötöztetvén, magára hagyatott a’ virradás intette haramjától. — Eszméletétől csak hamar megfosztva, létéről ’s a’ világról mit sem tudott e’ kábító keringésben; de később, mint mély ájulásból lassanként eszmélni kezdő, sejtett, kevesett hallott is, ’s kezdte hinni, hogy él. Majd valamelly érzékingerlő szesz által szemeit is felnyitván,

Lefroart 's egy öregtet láta moh-ágya körül gyógyászilag forgolódva. Igen; Chatabai, én felébredtem a' halálból — álarczát felemelvén — és eljöttem, hogy számot kérjek tőled kedvesimért, sok nemes honfiért; én vagyok a' hajdani testvér! Ugy-e ismered még Vilmost?

A' fogolyt görnyesztő rémület ragadá meg, 's — „hah! a' hol-tak is ellenem támadnak!” — nyögé leveretve.

,Hogy rövid legyek — folytatá Vilmos — elég legyen annyit mondanom, hogy az öreg erdősz 's az égtől küldetett nemes Lefroar, ki mint utazó szállt az előbbihez (egy közeli dombról látván a' kegyetlen művet) gyilkosim távoztával hozzám sietének, 's kötelekeimet hirtelen elvagdaltván őrangyalimmá lettek. Első eszmém a' hallatlan gonosz tett, második jóltevőim iránti hála, 's a' harmadik boszú, rettentő boszú volt. És az Isten, kihez összeborzadva szóltam-fel boszuért, e' ritka lelkületű ifjút adá eszközül, ki a' történt bitorkások hallására, 's vérbe fult kedvesimen merengő világvesztette bús egyűdéseim orvoslására esküt tett-le, a' haramjákat egyig kézre keríteni. Bennem is újra felvillant a' lét vágya e' nagy részvételi ígéretre, 's határozva levék egy csupa merény kalandos életre. 'S míg ez emberiség barátja magát czimborának szinlelvén, most előleges jelentései következményével, majd a' veszélyben titkos segéd nyújtással, 's ismét a' gaz csapatnak koronkénti gyengítése által szomjban tartá a' vérivókat: én az alatt kiszemelt főkből lassan nevedő csapatommal, kerülve Marattóli sejtetésemet, titkon kísérem nyomban — Lefroar híradása szerint őket, míg a' mai éj valósitá igaz ügyi tervemet. — Az ítéletet kimondád magadra Chatabai, — Lefroar-éban! Fohászkodj hát Istenhez bűnnel terhelt lelked kétes üdvéért.

(Vége következik.)

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Az irlandi óriás-gát. Fraser ur „the Guide through Ireland” című legújabb munkájában következőleg szoll e' természet csudájáról: „Az óriás-gát, melyet monda szerint az óriások kezdenek rakni, a' csatornán keresztül skót országba utat készítendők, nem egyéb kis foknál, mely Port-na-Noffer-t Port-na-Gannai-tól elválasztja. Hossza 700, szélessége 250 láb Fölülete igen egyenetlen, 's magassága 1—20 láb közt változó. Azon tér, melyet elborít, körülbelül 1 $\frac{1}{2}$ irlandi acra számitható. A' gátot keleti, közép és nyugoti részre osztó lépcsőken kívül — nagyobb részét ezek teszik — majd nem egészen bazalt oszlopokból áll e' természet rakta töltés. E' három osztály 35.000 sok szegletű oszlopból áll, melyek, mint már fölebb említettett, 1—20 láb magasak, több darabból összerakvák, eresztékeikben pontosan egymásra fekszenek, és szabályos irányban nyulnak-el.

Az oszlopok többnyire 5—6 szögletesek, 's a' bazalt igen sötét színű. Ha a' partról nézi az ember e' gátot, az egy be nem végzett óriási molo-hoz hasonlít.

Europában elletett Giraffa. Egy Giraffának (teve-szarvas) Europában elletése eddigelé hallatlan zoologi tünemény. Anyja eleintén szülői gyöngédséggel viseltegette fíja iránt, de később nem ereszté magához, mellynek következményében tehén-tejjel kelle táplálni. A' fiatal állat azonban néhány nap mulva megszűnt élni, hihetöleg az anyai téjnek nélkülözni kénytetése miatt. Owen professor némi jegyzeteket olvasott-fel ez állat születéséről a' zoologi társaságnak. Az anya-állatnak hasassága 14 hónap 's 18 napig tartott. A' fiatal elletése után mozdulatlan 's élet nélküli állapotban feküdt; ajkai 's orra vérrel voltak festve. Némi kevés dörzsölés után azonban mozogni kezdett. Az anya legkisebbet sem gyöngült-el. A' fiatal giraffa, mint minden kérödző által, nyílt szemekkel jött a' világra; körmei aránytalanul nagyok, igen puhák, 's ketté oszló végeiknél fejérek voltak; bőre kivetöleg tarka 's a' felnöttekéhez hasonló vala; szarvai helyét serte nemű, hosszú fekete szőr foglalá-el, serénye pedig tökélyesen kifejlett volt. Keményen eröködvén felállni, első térdeire emelkedett, két óra mulva pedig születése után, merevényre feszített lábakon megállhatott; 10 óra után maga erejéből járkált. A' fiatal kamelopard orra hegyétől farka töveig 6' 10" hosszú, 's ha felállott, fartöve felületeig 6' magas volt. Anyjának fíja iránti idegenkedését, minöt a' teve 's több más állat is mutatott, a' fogság eredményének tulajdonítják.

Óriási tekenős béká. A' parisi fűvész kert állatseregletében egy ideig egy óriási tekenős békát hizlaltak, melly naponként három tuczat osztrigát emésztett-meg. Leöletése után husát igen izletesnek, 's mindenben a' borjú-hushoz hasonlónak találták.

Kártékony méhraj. Mennyíre veszélyes a' méheket felbőszíteni, következő példa elég világosan megmutatja. Bizonyos lüneburgi lelkész nyárutó első hetében két gyermekével egy egy lovas kocsiában kéjutra indult. Esede és Uelzen között egy raj méh csapott lovára, mellyet midön elbolygatni akart volna, öt rohaná-meg, és annyira összeesipdezé, hogy midön a' szomszéd falubeli pórok, hova a' gyermekek segédért futottak, rá találtak, életjel nélkül 's majdnem vakon vitték a' faluba. Itt hanyatt fektetvén, száz meg száz fullánkot szedtek-ki képe és fejéből, és sebeit irós vajjal 's tejjel kenék-be. A' ló ott helyben megdöglött.

KÜLÖNFÉLE.

T r é f a f ü z é r.

Özvegyet-e vagy aggleányt (ha van)? *

Azon férfi, ki aggleányt vesz nőül, nagyobb biztossággal remélheti, hogy szerettetni fog, mintha özvegyet vesz. Egy ismét férjülő özvegynek szerelme szini-látésöhoz hasonlít, mit mindig szeretett, sirban szendergő férje felé fordít, 's melly a' kedves elhunynak szellemi és személyes érdekeit csudálatos fokon nagyítja; azután megfordítja a' látésöt, így nézi kicsinyülő utódját, 's bármilly jeles legyen is, a' szegény, szerencsétlen élő halandó Pygmaeusként sorvad össze szemei előtt. Aggleány nem tesz így. Nem, az ő szerelme hordozható mikroskophoz hasonlít, melly férje minden

*) Hayley's Essay on old maids.

kellemét szertelenül növeszti, kedélyét eltölti, érzékeit foglalkodtatja, szívét nagyítja. Igaz ugyan, hogy szabály szerint az özvegyet elébe teszik az aggleánynak: de ennek oka csak ott van, hogy amaz tapasztalásból jól tud a' horoggal bánni, türelmes a' kedvező perczet megvárni, 's azon pillanatban rántja-föl, midőn a' hal megharapta; az aggleány, hosszú, hasztalan várakozása miatt, türelmetlen a' horgozásnál, vágy kapja-meg, 's mihelyt csak mozdulatot vesz a' horogszigonyon észre, felhuzza 's így elkergeti a' halat, melly tán megfogatná magát. Egy gyászoló özvegy a' siró hyaenához hasonló, ama ravasz kielégíthetlen teremtményhez, melly barlangjában leszködvé, áruló gyász hangot hallat, a' gyanútlan vándort meglesni 's elnyelni. A' vén angol költő Geoffrey Chaucer' (1328—1400.) „the vife of Bath“ vig játékában azzal dicsekszik ez, hogy már négy férjet temetett-el, 's készségét nyilvánítja az ötödiket is halálra boszontani, ha a' sors kedvező alkalmat nyujtana, a' hatodikat is meghódítani; 's Chaucer a' természetet leghivebben rajzolja. De az aggleány, a' jó lélek, meggondolva, milly soká kényteték várakozni, szert tevén az első férjre, a' helyett, hogy egy második után sovárogná, fölfeszíti minden ügyekezését a' kedves férjecskét, ki végre még is neki juta, ápolni, ölelni. Férjének nincs vágytársa, kit féljen, sem az élők, sem a' holtak között. Pedig határtalan fontosságú a' házasságra, hogy a' férj olly élettársnőt válasszon, kinek hajlandósága 's vonzalma, a' helyett, hogy egy korábbi fél felé legyenek irányozva, első egyetlen vezérlője akarata- 's kívánatainak egészen átadja magát. E' tekintetben az özvegy szél és vihar által hányatott fa, mellyet a' legügyesb művész sem képes olly idomba hozni, millyet neki adni akar. Egy agg kisasszony ellenben hajlékony viasz, melly a' legboldogítóbb simulékonysággal enged a' képző minden komoly tervének, minden okos ötletének, minden játszi szeszélyének.

Röviden, minden házasodni akaró, ki Herkulesként választó uton áll egy aggleány 's özvegy között, lelke üdvössége miatt gondolja-meg a' legjobbat, kövesse az utósót; ez teljes bizalommal, meg nem szünő szerelemmel 's mindig növekvő hálással jövend elébe; míg az özvegy mindig hasonlítgat, 's minden órában felsohajt: „ah! ha még a' halottat bírnám!“

SZÁNKY KÁROLY.

Kasemiri sáwl-szövk imádsága. — Sokak előtt még ismeretlenek lesznek a' kasemir-sáwlók eladásánál előforduló némelly körülmények. Az ázsiai műiparnak e' szép szüleménye bőrökbe varatva, sötét rengetegeken keresztül vitetik a' makariefi vásárra. Néha három nap is elmegy, míg egy sáwl felett megalkusznak. A' szerződés titokban köttetik-meg; adó 's vevő kézen tartják egymást. Az első sáwl megvásárló tetteteli magát, mintha a' portéka nem kellene neki, az eladó pedig könyük közt esküszí, hogy csak szükségétől kényszerítve 's legnagyobb szíváfájdalommal vál-meg portékájától, 's néha olly megátalkodott, hogy bottal kell egyezkedésre kényszeríteni. Megtörténvén az egyesség, átadatván a' portéka 's lefizettetvén érte a' pénz, adó 's vevő kávét isznak, 's letérdelve következő imádságot boesátnak éghéz: „O nagy Isten, te, ki a' sáwl-szövk és árulók oltalma vagy, add, hogy az európai némberek, mint töled teremtetek, folyvást hiúk, könnyelműek 's píperesovárok maradjanak, hogy sáwlaink nyugoton mindig kapósak legyenek!“ — Ötven év folyt már le, mióta a' makariefi kereskedők együgyűségökben e' fohászt égbe küldik, 's az ég, a' férjfiak erszénye kárával, még mindig meghallgatá imájokat.

Megcsalatkozott Indus. Egyik amerikai lap következő anekdotát közöl bizonyos hadi tisztről, ki New-Yorkban egyik betegségében haját elvesztvén, mielőtt a' floridai utóbbi hadba menne, magának vendég-haját készíttete. A' hadi tiszt egy a' Szeminolokkal küzdött csatában megsebesítettven, földre rogyott, honnan fölkelni nem is volt ereje. A' rőt harcznak, ki megsebesíté, fejbőrét levonandó, hozzá sietett. A' tiszt lélekzetét visszatartva halottnak tette magát. Az Indus följe hajolt, kését elővóná, 's áldozatának fejét azzal körülkerítvén, diadalkiáltás közben vérző diadaljelével az erdőbe iramlott. A' tiszt később szerencsésen társai közé vergődvén, kaczagva beszélé-el vendég-haja történetét 's az Indus csalódását.

Hűség záloga. Skot ország némelly tájain zsebóráikat szokták a legények hűségök zálogában imádoitáiknak adni, mellyeket azok a' büszkeség bizonyos nemével mindaddig keblökön hordoznak, míg a' papi áldás össze nem fűzi őket. A' hűség megtartására ez igen jó zálog, minthogy szegény pórlegény nem könnyen áldozza-fel zsebóráját. Nehány hónap előtt bizonyos hölgy burgonyát főzvé, kedvese óráját észrevétlenül az üstbe ejté, 's keverés közben annyira szétzúzta azt, hogy csak akkor vevé észre veszteségét, midőn a' burgonyát főlemésztők üveg 's rézdarabkákat és az óra tokját szedték-ki eledelökből. — Itt ugyan sokan részesültek a' szegény legénynek hűségéből.

EMLEKMONDÁS.

A z igaz.

Becsületet nem koldul az igaz;
Nyer, ha nyer; de ha szinte gyalázat érné,
Dicsőségét nevelnék az irigyek,
Valamint az éj a' gyémánt világát.

TÓTH LÁSZLÓ után —

A' h e n y e emberek semmik, növény-országba való becstelen plánták, kik még annyi hasznót se hajtnak, mint egy fa, mert ez legalább árnyékot ad 's tűzre jó.

Gr. SZÉCHENYI I. után N. M.

H o n i nyelv. Minden nemzet, még a' legbárdolatlanabb is, erős vonzó-dással ragaszkodik anyai nyelvéhez. Nevekedik ez, a' nemzet művelésének, nyelve csinosodásának öregbedésével. — A' honi nyelv buzgalma, minden jobb érzésű hazafi szívében ápoló enyh-helyet nyerve, kiirthatlan gyökereket ver, a' késő maradéknak szép és bő gyümölcsöket hozandó.

Gr. TELEKI JÓZSEF után —

É r d e m. D i c s ő s é g. Nagyoktul születni nem annyira érdem, mint különös szerencse; de nagygyá lenni ön igyekezet 's kifejlés által, és így a' közélet sorából kiemelkedni, egyedüli érdeme 's disze az embernek; hatastörét pedig a' közboldogulásra irányozni legnagyobb dicsőség.

SZALAY IMRE után K. H. K. J.

Szórejtvény.

Torlakodó felhő az egészbe, megütközik olykor;
Fő nélkül némelly neme nagy becsü; — adja egészem,
A' napnak melegét türi munkás hármaz előmért.

HRVTH BLDR.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 86-dik sz. a.

Nyomtatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.